

Ο αγώνας γύρω από την Ακρόπολη - Καραϊσκάκης

Μετά την πτώση του Μεσολογγίου, ο **Κιουταχής** πήρε τον δρόμο για την Αττική. Τον Αύγουστο του 1826 **κατέλαβε την Αθήνα και πολιορκήσε την Ακρόπολη**, την οποίαν υπερασπιζόταν ο **Γιάννης Γκούρας** με τους στρατιώτες του.

Η κυβέρνηση τις δύσκολες εκείνες ώρες διόρισε τον **Γεώργιο Καραϊσκάκη**, παλιό κλεφταρματολό και πολύ ικανό και έμπειρο οπλαρχηγό, ως αρχιστράτηγο Στερεάς Ελλάδας.

Ο Καραϊσκάκης με διάφορες μάχες που έδινε εναντίον των Οθωμανών, όπως την **μάχη της Αράχovas** (Νοέμβριος 1826) και την **μάχη του Διστόμου** (Ιανουάριος 1827), προσπαθούσε να κρατά σε αναβρασμό ολόκληρη την Στερεά

Ελλάδα, αφού οι Έλληνες είχαν πληροφορίες πως **μόνον οι επαναστατημένες περιοχές θα συμπεριλαμβάνονταν στο ελληνικό κράτος**, όταν αυτό αναγνωριζόταν από τις Μεγάλες Δυνάμεις.

Στις αρχές του 1827 ο Καραϊσκάκης κατέβηκε στην Αττική, για να βοηθήσει τους πολιορκημένους της Ακρόπολης.

Η φρουρά της αμυνόταν αρκετά αποτελεσματικά, κάνοντας **νυχτερινές εξόδους** εναντίον θέσεων των Οθωμανών και κατασκευάζοντας **υπόγειες στοές (λαγούμια)** κάτω από τα μέρη που στρατοπέδευαν οι εχθροί, τις οποίες γέμισαν με μπαρούτι και ανατίναξαν.

Τον Μάρτιο του 1827 η κυβέρνηση διόρισε αρχηγούς του στρατού και του στόλου τους Άγγλους **Τσωρτς** και **Κόχραν**, αντίστοιχα. Αυτό προκάλεσε **δυσαρέσκεια ανάμεσα στους Έλληνες στρατιωτικούς**, αφού διαισθάνονταν πως η κυβέρνηση προσπαθούσε να τους παραμερίσει και να μειώσει τον ρόλο τους.

Οι δύο Άγγλοι αποφάσισαν, παρά την αντίθετη γνώμη του Καραϊσκάκη, κατά μέτωπον επίθεση εναντίον του στρατού του Κιουταχή.

Την παραμονή της επίθεσης μία μικροσυμπλοκή μεταξύ Ελλήνων και Τούρκων δυνάμωσε απρόσμενα και εξελίχθηκε σε μάχη. Ο **Καραϊσκάκης**, άρρωστος και με πυρετό, όρμησε με το άλογό του στον τόπο της σύγκρουσης, προσπαθώντας να αποτρέψει την μάχη. Εκεί όμως ένα βόλι τον τραυμάτισε θανάσιμα.

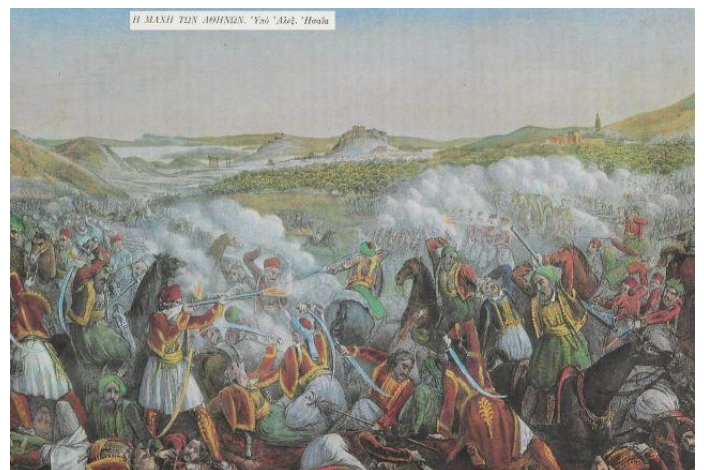
Την επόμενη ημέρα, **στις 23 Απριλίου 1827, ξεψύχησε.**

Ο ξαφνικός χαμός του έριξε το ηθικό των πολεμιστών. Η μάχη που ακολούθησε, στην περιοχή του **Αναλάτου** (κοντά στην σημερινή Νέα Σμύρνη), κατέληξε σε μεγάλη καταστροφή των Ελλήνων.

Τον Μάιο του 1827 η Ακρόπολη παραδόθηκε στους Τούρκους πολιορκητές της.

Η Στερεά Ελλάδα και το μεγαλύτερο μέρος της Πελοποννήσου βρισκόταν ξανά κάτω από την κατοχή των Οθωμανών.

Η Επανάσταση είχε σχεδόν σβήσει.

Αλέξ, Ησαΐας: «Η μάχη των Αθηνών»

Από το σχολικό βιβλίο:

1. Διαβάζουμε στις «Πηγές» (σελ. 124) μαρτυρίες των αγωνιστών της εποχής, καθώς και ένα δημοτικό τραγούδι, για τον θάνατο του Καραϊσκάκη.
2. Διαβάζουμε στην «Ματιά στο παρελθόν» (σελ. 124) για μια ακόμη καταστροφή των μνημείων της Ακρόπολης, εξαιτίας της μετατροπής τους σε αποθήκες πυρομαχικών, από τους Τούρκους.

Ερωτήσεις κατανόησης

1. Ποιες ήταν οι ενέργειες του Κιουταχή μετά την κατάληψη του Μεσολογγίου;
2. Για ποιον λόγο προσπαθούσε τόσο πολύ καιρό (περίπου 10 μήνες) να καταλάβει (ο Κιουταχής) την Ακρόπολη; Ποιος διορίστηκε τότε αρχιστράτηγος; Ποιες ήταν οι κινήσεις του;
3. Τι ήταν οι λαχουμιτζήδες; Ποια ήταν η βοήθειά τους στις μάχες εναντίον των Τούρκων;
4. Ποιο ήταν το πρόβλημα των οπλαρχηγών με τους δύο Άγγλους στρατιωτικούς που ανέλαβαν την αρχηγία; Γιατί είχαν παρεξηγηθεί οι Έλληνες στρατιωτικοί;
5. Πώς πέθανε ο Καραϊσκάκης;
6. Γιατί πιστεύετε πως έπαθε πανωλεθρία ο ελληνικός στρατός στην μάχη του Αναλάτου;
7. Γιατί ήταν χρήσιμο να υπάρχουν, έστω και μικρές, επαναστατικές εστίες σε διάφορα μέρη της Ελλάδας;

